

10:16-27 Assyria will be stopped short of Judea

1. Talmud, Sanhedrin 94b

אמר רבי יצחק נפחא חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות...

Rabbi Yitzchak Nafcha said: The yoke of Sancherev was destroyed before the oil of Chizkiyahu, burning in the synagogues and study halls...

10:28-34 For now: Assyria is coming

2. Talmud, Megilah 31a, with Rashi

יום טוב האחרון של פסח קורין 'ויהי בשלח' ומפטירין 'וידבר דוד', ולמחר 'כל הבכור' ומפטירין 'עוד היום'.
רש"י: עוד היום - לפי שמפלתו של סנחריב בליל פסח היה.

One the last day of Pesach they read from Beshalach and the Haftorah is Shemuel II 22 [David's song]. On the following day they read *Kol haBechor* and the Haftorah is Yeshayah 10-11.

Rashi: Because the fall of Sancherev was on the night of Pesach.

3. Talmud, Sanhedrin 94b-95a

אמר רב הונא עשר מסעות נסע אותו רשע באותו היום...

מאי "עוד היום בנב לעמד"? אמר רב הונא: אותו היום נשתייר מְעוֹנָה של נוב. אמרי ליה כלדאי [לסנחריב], "אי אזלת האידינא יכלת לה, ואי לא לא יכלת לה." אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא בחד יומא. כי מטו לירושלם שדי ליה ביסתרקי [=שטיחים] עד דסליק ויתיב מעילוי שורה, עד דחזויה לכולה ירושלם. כי חזויה איזוטר בעיניה, אמר "הלא דא היא קרתא דירושלם דעלה ארגישית כל משיריתי ועלה כבשית כל מדינתא? הלא היא זעירא וחלשא מכל כרכי עממיא דכבשית בתקופ ידי!" עלה וקם ומניד ברישיה, מוביל ומייתי בידיה על טור בית מקדשא דבציון ועל עזרתא דבירושלם. אמרי "נישדי ביה ידא האידינא!" אמר להו "תמהיתו. למחר אייתי לי כל חד וחד מינייכו גולמו הרג [רש"י: חתיכת חומה] מיניה." מיד "ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ד' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף, וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים." אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי "בת דינא, בטל דינא."

Rav Huna said: That wicked person made ten journeys on that day...

What is "He will yet stand in Nov on that day"? Rav Huna said: That day remains from the sin of Nov. The Chaldeans said to [Sancherev], "If you go now, you will defeat her; otherwise, you will not defeat her." He made a ten-day journey in a single day. When he arrived at Jerusalem, they placed mats until he could ascend and sit above the wall, seeing all of Jerusalem. When he saw it, it seemed small to him. He said, "This is the city of Jerusalem for which I mobilized my entire camp and conquered the entire land? It is smaller and weaker than all of the cities I have conquered with my strength!" He ascended, stood and shook his head, waving his hand upon the mountain of the Temple in Zion and the *azarah* in Jerusalem.

They said, "Let him raise his hand against it now!" He replied, "You are tired. Tomorrow, each of you shall bring me part of the wall." Immediately, "And it was, that night, a malach of Gd emerged and struck the camp of Assyria, 185,000. They arose in the morning, and all of them were dead corpses. (Melachim II 19:35)" Rav Pappa said: This is what it means when people say, "If the verdict waits, the verdict is cancelled."

4. The Problem Melachim II 18:14, Yeshayah 36:2

5. A Different Answer Divrei haYamim II 28:20-21

6. Ruth Paz, הרקע ההיסטורי למסע הצבאי האשורי ביהודה המתואר בישעיה י, Megadim 9 (Tishrei 5750)

מה גרם לתגלת פלאסר לפלוש לשטחה של יהודה שלא הייתה יריבתו, אלא בת חסותו אשר העלתה לו מנחה? יש לשער, כי פלישה זו קשורה במהלך צבאי שיוזם המלך האשורי נגד אשקלון, לאחר שסיים את המערכה בארם ובשומרון. כיוון שבמלחמתם נגד ממלכת ישראל הגיעו צבאות אשור עד לדרום הר שומרון, ומנקודה זו פנו לבוא על אשקלון.

סביר להניח, כי המלך האשורי בחר להגיע ליעדו בדרך הקצרה: הוא פנה דרומה לממלכת יהודה, על-מנת להגיע - באחת הדרכים החוצות אותה לרוחב - לדרך הים המובילה לאשקלון. שיקול נוסף התומך בבחירה כזו של המלך האשורי, קשור בעובדה שממלכת ישראל הייתה פגועת מלחמה, והצבא האשורי אשר נזקק, קרוב לוודאי, לחידוש צידה ורענון, יעשה זאת טוב יותר בארץ שלא נידלדלה זה מקרוב במלחמה, ויעדיף, במידת האפשר, לעבור בארץ שתספק את צרכיו.

What caused Tiglat Pileser to invade the territory of Yehudah, which was not his opponent, but rather his protectorate, who had sent him a gift? One could suggest that this invasion was tied to the military journey planned by the Assyrian king against Ashkelon, after completing his battle in Aram and Samaria. Since, in their war against Yisrael, the armies of Assyria had reached south of Mount Shomron, from this point they turned to go to Ashkelon.

It may be assumed that the Assyrian king chose to reach his destination on the shortest route: He turned south to Judea, in order to reach – by one of the width-spanning routes – the seaside route which would lead to Ashkelon. An additional factor supporting this decision of the Assyrian king was tied to the fact that Yisrael was damaged from war. The Assyrian army, which almost certainly needed renewal of supplies as well as a rest, would be able to accomplish this better in a land which had not just been reduced by war. So he would prefer, if possible, to travel through a land which could supply his needs.

Chapters 11-12

11:1-5	The Righteous Mashiach
11:6-9	An Age of Peace
11:10	Monarchy restored
11:11-16	Ingathering of the Exiles
12:1-6	Your celebration on that day

Our vision of Utopia?

7. Devarim 28:1-14

וְהָיָה אִם שָׁמַעְתֶּם תְּשִׁמַע בְּקוֹל ד' אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶנְךָ הַיּוֹם וַיִּתְּנֶנְךָ ד' אֱלֹהֵיךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכּוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׁיגְךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל ד' אֱלֹהֵיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: ... יִתֵּן ד' אֶת אֵיבֶיךָ הַקְּמִים עֲלֶיךָ נֹגְפִים לִפְנֵיךָ בְּדֶרֶךְ אֲחֻזַּת יְצֵאוֹ אֶלֶיךָ וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים יִנוֹסוּ לִפְנֵיךָ: יֵצֵא ד' אֶתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ... כִּי תִשְׁמַר אֶת מִצְוֹת ד' אֱלֹהֵיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדֶרֶכָיו: וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ד' נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ: וְהוֹתִרְךָ ד' לְטוֹבָה בְּפָרִי בְטָנְךָ וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ... כִּי תִשְׁמַע אֶל מִצְוֹת ד' אֱלֹהֵיךָ אֲנֹכִי מִצְוֶנְךָ הַיּוֹם לְשִׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת:

8. Melachim I 9:1, 10

וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת בֵּית ד' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל חֶפְצֵי הַשְּׁלֹמָה אֲשֶׁר חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת: ... וּמְלַכְתָּ שָׂבָא שִׁמְעַת אֶת שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לְשֵׁם ד' וַתְּבֹא לְנִסְתּוֹת בְּחִידוֹת: וַתְּבֹא יְרוּשָׁלַיִם בְּחֵיל כְּבֹד מְאֹד גְּמִלִים נְשָׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה וַתְּבֹא אֶל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר אֵלָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ: וַיִּגְדַּל לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל דְּבָרֶיהָ לֹא הָיָה דָבָר נֶעְלַם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: וַתֵּרָא מְלַכְתָּ שָׂבָא אֶת כָּל חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבִּיטָה אֲשֶׁר בָּנָה: וּמֵאֲכַל שְׁלֹחֶנָהּ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתָיו וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֵלְתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית ד' וְלֹא הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ: וַתֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲמַת הָיָה הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאֶרֶץ עַל דְּבָרֶיהָ וְעַל חֲכַמְתָּךְ: וְלֹא הֵאֱמַנְתִּי לְדָבָרִים עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וַתֵּרָאֵנִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגַּד לִי חֲצִי הוֹסַפְתָּ חֲכַמָּה נְטוּב אֶל הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָבְדִיךָ אֵלֶּה הַעֲמָדִים לִפְנֵיךָ תְּמִיד הַשְּׁמַעִים אֶת חֲכַמְתָּךְ: הֲיִי ד' אֱלֹהֵיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חֶפֶץ בְּךָ לְתַתֶּנְךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת ד' אֶת יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמָהּ וּיְשִׁימָהּ לְמַלְכָּה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה: וַתִּתֵּן לְמַלְכָּה מֵאֵה וְעֵשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב וּבְשָׂמִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה לֹא בָּא כַּפֶּשֶׁם הַהוּא עוֹד לְרֵב אֲשֶׁר נִתְּנָה מְלַכְתָּ שָׂבָא לְמַלְכָּה שְׁלֹמֹה: וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר נָשָׂא זָהָב מְאֹד וְכִסֵּי אֱלִמְגִים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה: ... וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מְלָכֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹר וּלְחֲכָמָהּ: וְכָל הָאָרֶץ מִבְּקָשִׁים אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה לְשִׁמְעַת אֶת חֲכַמְתוֹ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ: וְהָיָה מִבְּאֵים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶּסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּשְׁלֵמוֹת וְנִשְׁקָ וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה: ...

9. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Melachim 12:5

ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה, ולא קנאה ותחרות, שהטובה תהיה מושפעת הרבה, וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ד' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים.

And at that time there will be neither famine nor war, neither *kinah* nor competition, for benefit will flow greatly and all delicacies will be as common as dust, and the world will only pursue knowledge of Gd. Therefore, all Israel will be great sages, knowing that which is hidden and comprehending the Creator as much as humans can, as it is written, "For the world will be full of knowledge of Gd, like water covers the sea."

When is this vision supposed to happen?

10. Abarbanel, Mashmia Yeshuah 3:2

והנבואה הזאת כבר חשבו אנשים לפרשה על חזקיהו שהוא היה חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו, ונחה עליו רוח ד'... ולא היה שופט למשמע אזניו ולא למראה עיניו כי אם בהמתנה וחקירה רבה, ושענין 'וגר זאב עם כבש' היה משל לרוב השלום וההשקט שהיה בימיו... ושענין 'כי מלאה הארץ דעה' הוא שנתפשטה התורה והדעה בימיו בכל ארצו...

והפירוש הזה הוא שקר מבואר מפנים. ראשונה, שכאשר נאמרה נבואה זו כבר היה נולד חזקיהו והיה נער בן עשר שנים ויותר ואיך אם כן יאמר עליו 'ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה', שמורה שיוולד ויצא לעולם ימים רבים אחרי הנבואה ההיא. ושנית, שהנה חזקיהו לא מצאנו לו גבורת וחזק לב שבעבורו יאמר עליו 'ונחה עליו רוח ד' רוח עצה וגבורה'. ושלישית, כי לא היה כל כך שלום בימיו...

People have already thought to explain this prophecy regarding Chizkiyahu, who was a staff from the stump of Jesse and a shoot from his roots, and the spirit of Gd rested upon him... And he did not judge by what his ears heard or his eyes saw, but with patience and great investigation. And "And the wolf will live with the lamb" is a parable for the great peace and tranquility of his time... And "For the land will be filled with knowledge" is that Torah and knowledge spread throughout his land in his time...

This explanation is false, as is clear in the text. First, when this prophecy was stated, Chizkiyahu had already been born – he was ten years old, or more! How could it then say, "And a staff will emerge from the stump of Jesse, and a shoot will sprout from his roots," indicating that he will be born and emerge into the world long after this prophecy? Second, we do not find that Chizkiyahu had strength and courage such that it would say of him, "And the spirit of Gd rested upon him, a spirit of counsel and strength." Third, there was not such peace in his day...

11. Abarbanel to Yeshayah 11:1

ואחרי שנבא על החרבן נבא על הגאולה והנחמה

After he prophesied about the destruction, he prophesied about the redemption and consolation.

12. Rashi to Yeshayah 11:1

ואם תאמרו: הרי תנחומין לחזקיהו ועמו שלא יפלו בידו, ומה תהא על הגולה אשר הגלה בחלה וחבור? שמא אבד סברם? לא אבד, סוף שיבא מלך משיחנו ויגאלם:

And if you will say: There is consolation for Chizkiyahu and his nation, that they will not fall into his hand, but what of the diaspora exiled in Chalach and Chavor? Is their hope gone? It is not gone – in the end, our king, Mashiach, will come and redeem them.

13. Radak to Yeshayah 11:1

סמך פרשה זו שהיא עתידה לימות המשיח להבטחה שהיתה בימי חזקיהו, אמר אל תתמהו על פלא גדול כזה שיעשה בימי חזקיהו במפלת מחנה אשור כרגע אחד כי עוד יעשה לישראל פלא גדול מזה בימות המשיח שיהיה לישראל בקבוץ גליות, וזה יהיה ממשפחת המלך חזקיהו...

He juxtaposed this section, which is about the future time of Mashiach, with the promise for the time of Chizkiyahu. He said: Don't be shocked at this great wonder, that it should be done in the time of Chizkiyahu, with the fall of the Assyrian camp in one moment. He will perform a greater wonder for Israel in the time of Mashiach, when the diaspora of Yisrael will be gathered in. And this will come from the family of King Chizkiyahu...